

Bredt og mildt

Tekst: Kai Hoffmann

mp

T¹₂

B¹₂

1. Den dan - ske Sang er en ung, blond Pi - ge, hun gaar og nyn - ner i
 2. Al Sjæl - lands Yn - de og Jyl - lands Væl - de, de tven - de Klan - ge af
 3. Saa syng da, Dan - mark, lad Hjer - tet ta - le, thi Hjer - te - spro - get er

mp

4

T¹₂

B¹₂

Dan - marks Hus, hun er et Barn af det hav - blaa Ri - ge, hvor
 Blidt og Haardt skal San - gen rum - me for ret at mel - de om,
 Vers og Sang, og læ - re kan vi af Nat - ter - ga - le, af

7

T¹₂

B¹₂

p

Bø - ge lyt - ter til Bøl - gers Brus. Den dan - ske Sang naar den
 hvad der in - derst er os og vort. Og Ti - der skif - ter, og
 Lær - ken o - ver den grøn - ne Vang. Og Blæ - sten su - ser sin

p

10

T¹₂

B¹₂

dy - best klin - ger har Klang af Klok - ke af Sværd og Skjold. I -
 Sæ - der mild - nes, men Kunst og Kamp kræ - ver sta - dig Staal: det
 vil - de Vi - se, og Stran - den drø - ner sit Høj - tids - kvad. Fra

f

13

T¹₂

B¹₂

mod os bru - ser paa bre - de Vin - ger en Sa - ga - to - ne fra He - den - old.
 Al - ter - baal, hvor vor Sjæl skal ild - nes, det flam - mer he - dest i Bjar - ke - maal.
 He - dens Lyng som fra Sta - dens Fli - se skal San - gen løf - te sig, ung og glad.

f

Tekst trykt med tilladelse af forfatterens arvinger.